

Tjaldur í vandasjógvi

Í fúkandi stormi, vindmegi 11—12, lá Tjaldur og andovdi upp móti veðrinum á ferðinni til Keypmannahavnar. Tað var móti kvöldi 5. desember, tá Tjaldur var komið um Hetlandsleiðina, at ódnin brast á. Hann vernaði í hvørjum, so tað var einki annað at gera enn at halda seg upp móti ódnini.

Sunnudagin var ikki mætari. Tað kravdi góðan sjómannsskap at halda skipinum soleiðis, at tvørsjógvar ikki brutu inn yvir tað. Afturi á hekkuni, har niðurgongdin er til manningarúmini, varð hurðin sligin í sor og hongslini rívin av einum brotasjógvi. Ein óglig alda breyt, og sjógviur fossaði niður í manningarúmini, har ein messudrongur lá í eini koyggju; áðrenn hann vardi av nøkrum, varð hann slongdur úr koyggjuini madrassa og koyggjuleði somuleiðis, og alt rúmið fylti við sjógvi.

Ein lemmur, ið verður brúktur, tá ikki veður er at fara út á dekkið, varð eisini sprongdur upp, og sjógviurinn floymdi inn, har ferðafólkið helt til á øðrum pláss. Har var somuleiðis alt fyllt við sjógvi.

Ikki kom kortini stórvegis ræðsla á ferðafólkið.

Skjót varð atborið. Farið varð undir at oysa við spannum og fáa sligið fyrri, har hurðin var sprongd. Men ikki var meira enn afturbót, tá breyt aftur ein sjógviur niðurfra aftur. Tað gjørdist tí ikki annað enn at flyta alt ferðafólkið fram á fyrsta pláss. Eingin fekk stórvegis skaða — men viðfarið hjá ferðafólki og manning var illa viðfarið og væl fyrri tað mesta oyðilagt.

Uppi á brúnni stóð hart á — fleiri rútur brotnaðu í ódnini, hóast teir vóru 1,5 cm til tjúktar, og ymiskt annað smávægis av skaða var eisini.

Svovurin var at kalla eingin hjá yvirmonnum á allari ferðini.

Tjaldur fór av Tvøroyri leyggarmorgunin og var ikki í Keypmannahavn fyrr enn seinrapartin hósdag.

Hóast hesa ótespuliga ferð var hýrurin á ferðafólkinum vanliga góður — tey mundu ikki øll vera vitandi

um, hvussu hættisligt var. Tá telegraferað varð heim, at 6 rútur á brúnni vóru bronaðir, varð einki sagt um, at ferðafólkið á øðrum pláss var flutt fram á fyrsta pláss. Tað kundi bert gjørt ilt verri.

Nógvar skipsvanlukkur hendu á somu leiðum, har Tjaldur sigldi. Norski báturin Elfrida, týski báturin Mercur og onnur for gingu burtur, og eitt skeið leitaði Tjaldur eisini eina tíð eftir fólki frá hesum sorgartilburðum. — Ein kann so sjálvur hugsa sær, hvussu kundi verið hjá Tjaldurinum.

6 dagar í sjónum er longesta ferð.

Tjaldur hevur havt til Danmarkar.

— Hesir dagar í kalandi stormi og skaðasjógvi á Atlantshavinum kravdu tað, ið krevjast kann av sjómonnum. — Hetta er heldur ikki fyrsta ferðin, sjógarpar okkara hava prógvað sín dagnaskap.

Tað er ein mongd av jólabókum og jólamerkum lesnaði, sum út eru komin til jóla í ár. Og nú man alt vera útomið, sum koma skal til hesi jólíni. Vit hava nevnt ein part av teim bókum, sum eru útkomnar herfyri.

Min Jólabók eitur bókin, sum Føroya Lærarafelag gevur út. Hon er fyrri bók. Og børnini hava gott treysti til hesa bók, ið stóðugt fær stórri og stórri sølu. — Men man nú vera mest selda jólabók í Føroyum. Hon er skrivað fyrri bók, og børnini kenna hana sum sína bók; tað er alt í lagi. Í ár sum hini árinu hava eisini børn roynt seg at tekna myndir til søgurnar, og tað ger ikki bókin minni forvitnisliga.

JÓLABÓÐ, bókin, ið KFUM gevur út, er komin. Har eru bæði góðar týðingar og nýggjar føroyskar søgur og yrkingar. Eisini ein góð jólabók.

LITLI SJURÐUR eitur bók, sum Sigurð Joensen hevur skrivað. Hetta eru tær báðar søgurnar: Kálvaman og Gráa Dunna heftar í eina permu. Sigurð hevur hegni at skriva fyrri smáum bókum. — Frida í Grótinum hevur gjørt ein hóp av myndum til hesa bók. Einki er at ivast í at hetta eru góðar myndir; men at tær júst eru egnaðar til eina bók fyrri smáum bókum, skal verða ósagt.

Barnablaðið, sum Føroya Lærarafelag gevur út, er útomið í dupultari stóð og sum jólablað.

Útvarpið

19. til 23. desember 1959.

Í dag kl. 12,20—12,50: Veðurtíðindi tíðindi og tónleikur.
18,30—18,40: Veður og tíðindi.
kl. 18,40—21,00: Aktuelt. Bókamæli: Sverri Eggholm ummælir »Ævintýr«, sum Heðin Brú hevur týtt. Johan

Sama neyðin

Í Dagblaðnum nr. 93 stóð greina-stubbi, nevndur »Hjallurinn«, undirskrivaður »Ein ið minnist«, men sum minnist illa, og er eingin uttan sjálvur Knútur.

Har verður byrjað við at triva í sjómarsmálið, hvussu landsstýrið skal hava svikið, hóast tað er øllum greitt, at eingin hevur svikið bæði sjómarsmálið og onnur mál eiggiligi enn fólkaflókkurin, meðan hann átti sess í landsstýrinum. Tað sum javnaðarlandsstýrið hevur gjørt er, at tað hevur loyst okkum frá tí minniliga fólkaflókks sáttmálanum frá 1955, sum bant okkum til 1967!

— Hann fekk hetta landsstýrið loyst okkum frá — og haraftrat 6 og 6 mila mark. Hetta er veruleiki og er tí ikki neyðugt at trætast um. At siga tað, at 6 mila markið ikki er betur enn tað 3 mila mark, vit høvdu er bara ørvisit tala. Síðan verður trivið í fólkapensjónina og hjálp til avlamin og sjúklingar. At andstöðuflokkarnir gera álop her, kemur ongum dáttliga við, tí teir vildu jú ikki fremja hetta mál, hóast teir dag og dagliga vilja siga fólki tað.

At javnaðarlandsstýrið tók sær fyrri at fremja fólkapensjónina og ta

sosialu lóggávuna sum heild á hædd við, sum hon er í Danmark, var ein sjálfvlygja, tí javnaðarflókkurin hevur ongantíð hildið tað vera samfelagsliga forsvarligt at lata gomul og sjúk reka fyrri vind og vág ella liva av olmu, sum umrøddu grein í Dagblaðnum vil hava tey til. Heldur ikki verður minni megi lógd í at skapa tryggileika fyrri arbeiðandi fólki á landi og sjógvi, um hugsað verður um øll tey skip, ið peningur er jattaður til. Tann skrivingsháttur, ið Dagblaðið og 14. nýta, er ikki gomul og sjúkum til nakran bata, og enn minni skapar hann nakran arbeiðs tryggileika. Líka so litið sum tað at jabba um at vera góður føroyingur og vilja yvirtaka øll mál. — At fólkaflókks- og tjóðveldismenn eru betri føroyingar enn aðrir fyrri tað, fáa teir ikki rettsiðtað fólk at trúgva.

Vit eru avgjørt líka góðir føroyingar, um vit hava ymisk mál saman við donum. Tað nyttar ógviliga litið bert at práta um at yvirtaka og ráða, og so ikki vera forir fyrri at gjalda. Hvat er vunnið her, tá danir skulu gjalda. Kongsgóðið er yvirtikið — ein søgulig hending — varð sagt. Hvat meira hendi við hesi yvirtøku, uttan tað, at vit sloppu av við nakað væl av peningi?

Nei, tað einasta, sum yvirtøkan ber við sær, er, at fyrri hvørt mál, vit yvirtaka, bliva vit fátækari, tí tað skal jú peningur til at gjalda yvirtøkuna við, og fylgjurnar eru, at figgarlógin bólnar upp, og eingar eru raskari at finna at hekkandi figgarlóg enn »yvirtøkumenninir«.

Men tað súra við tí sota, segði Herluf Trolle á sinni.

Tað kostar sanniliga. x.

Varðin

Felagið Varðin hevur eykaðalfund 22. desember í ár kl. 20 í kommunuskúlanum.

SKÓGVAR

Nógvir ymiskir skógvar til menn.
Tuflur og inniskógvar til menn.

Damuskógvar, inniskógvar og tuflur. — (Lambakinnstývlar, prísur: 56 og 78 kr.

Damuskógvar við ortop. innleggi, sera góðir til ringar fótur.

Ógviliga nógvir skógvar til børn og sera fjøllbroytt úrval til tey smáu.

Barnaskógvar við innleggi.

Viðakend merki, so sum »Kato« og »Prins Jørgen«.

Ymiskir inniskógvar til børn.

Yvirekksstývlar til børn og vaksin.

AVBYGDAORDRAR VERÐA AVGREIDDIR

ANDREAS KÝRHEYG

tlf. 5312
KLAKKSÍVÍK

Berghol—íshol

Nógvi hevur verið skrivað um berg-hol gjøgnum fjøll í Føroyum. Hetta eru stórarbeiði, ið krevja gjølla fyrreiking og nógvan pening, tí ikki er so lætt at bróta sær veg gjøgnum teir føroysku klettarnar.

Nú eru amerikannarnar farnir at byggja sær veg — »íshol« — undir Grønlandsisunum, har teir eisini skulu leggja eina herstöð.

Vegurin undir Grønlandsisunum verður 220 km langur, 7 m høgur og 7 m breiður og gongur frá herstöðini í Thule og beint eystur eftir móti nýggju stöðini.

Hetta holið verður kortini ikki so haldgott sum bergholini, tí tær ógligu ísfloturnar í Grønlandi liggja ikki stillar; tær flyta seg so liðandi, men teir trupulleikar, ið koma at standast av hesum, eru gjølla kannaðir, og tey neyðugu fyrirvarni tikin.